

за която цѣль 60—70 момчета завзеха върховетѣ на голѣмия баирѣ Волѣтъ, а азъ съ десетина души се остановихъ малко на югъ при политѣ на каменистия баирѣ и завардихме долината. Кѣмъ срѣдата на линията бѣха Х. Петъръ, П. Юрдановъ и Сава Пеневъ, а по върха — 10—15 момчета съ бурезанта. Бѣлата канара завзеха Андонъ Приздренлията съ десетина момчета. На юго-изтокъ отъ насъ, на разстояние единъ километъръ мислеше се, че Войновски се установи тамъ на позиции съ ония момчета, съ които той се отдѣли. Тамъ близо, една малка гориста могила, бѣше заета отъ Андонъ Куковъ ¹⁾ съ нѣколко момчета. Тия позиции съ въображаемитѣ позиции на Войновски съставляваха дѣсното крило на боевата ни линия. Ботевъ и П. Симсоновъ се установиха на 15—20 крачки отдолъ мене близо до рѣката — на канарата, оградена съ драка и шипка, откъдѣто и наблюдаваха кѣмъ неприятеля. До като се натѣкнимъ по позициитѣ си, ето, че и коницата на неприятеля пристигна, тутакси остави конетѣ на страна и отвори огънь. Слѣдъ това пристигна и пѣхотата заедно съ башибозуцитѣ. Ягнетата още продължаваха да се пекатъ. Момчетата, които ги печеха, се оттеглиха съ тѣхъ кѣмъ баиря. Куршумитѣ вече пищѣха надъ главитѣ ни, като немиловичиво удрѣха въ канаритѣ. Малко слѣдъ това, Андонъ Приздренлията напустна Бѣлата канара и зае позиции по баиря срѣщу старитѣ. Неприятеля бѣше се намѣстилъ кѣмъ Бѣлата канара. Часа бѣше 9½ сутр. когато сражението стана страшно. Могилата завзета отъ Кукова, бѣше нападната и заобиколена отъ башибозуци които почнаха да стрѣлятъ. Слѣдъ това около 150 души турска войска замина да обсади ония позиции, кѣдѣто мислихме, че е разположенъ Войновски. Боятъ

¹⁾ Читателя помни, че единъ Андонъ Куковъ умрѣ на Милинь-камѣкъ, който бѣше родомъ отъ Одридъ, а оня, когото се поминува тѣка, бѣше другъ, родомъ отъ Прилѣпско.